

Панди бегаразона ба Хумайро Б.

Имрӯз мардуми Тоҷикистон бо дилҳои лабрез аз фараҳу шоди ифтитоҳи НБО Рогунро чашн мегиранд. Хама хушхоланду хамдигарро табрик мегуянд. Ба ин хурсандии мардуми мо намояндагони кишварҳои дигар ҳам шариканд ва чихати иштирок дар тантанаҳо ба Тоҷикистон ташриф овардаанд.

Аммо ин хама чашну сурур бадхоҳони миллатро баръакс ғамгину сарҳам кардааст ва онҳо ба воҳима афтода чи қор қарданашонро намедонанд. Яке аз ҷунин нафарон журналисти номуваффақ Хумайрои Бахтиёр аст, ки дар ғарибҳои саргардон буда, имрӯз беқарор шудааст ва матлаби пучу ҳарзаеро дар сомонӣ ифротӣ Сайидҷунуси ҳамдаму ҳамнафасаш ҷой додааст. Албатта ин амали нагинро Хумайро бо супориши ҳуҷаини террористаш Кабири содир кардааст. Аз навиштаи Хумайро бармеояд, ки имрӯз дили бадхоҳаш оташ гирифтааст ва месӯзад. Тарс аз он дорем, ки боз сӯхта тамои нашавад.

Хумайро нороз ғардидааст, ки дар кишвар амалҳои ободқоронаю созандаи Сарвари давлат ва Ҳукумат васф қарда мешаванд. Наҳод дар як муддати қутоҳ, яъне баъди ҳалос шудани кишвар аз ТТЭ ХНИ Тоҷикистон ба дастовардҳои назаррас ноил ғардаду симои шаҳрҳо ба қулли дигар шавад ва имрӯз мо НБО Рогунро ба қор андозему ҷунин амалхоро, ки бо сарвари Пешвои миллат анҷом меёбанд, васф нақунем? Охир мардуми кишварамон ба фарқ аз шумо имрӯз хурсанд ҳастанд.

Хумайро месӯхтааст, ки ғӯё мардум ҳамдигарро мешикаста бошанд. Бовар қунед ҷунин нест. Дар ғурбат ин наҳзатиҳо ва афроди мисли шумо хизматқори онҳоянд, ки ҳамдигарро ба хоҷири қадом пули ғадоеи мешикананду меҳоянд. Масалан, агар қасе шуморо дар ғурбат азият меода бошад, уро мардум ғуфта намешавад. Ба ватан барғардеду ба фаъолияти дурусту қонуни қамар бандед. Он ғох қасе қамари шуморо шикаста наметавонад. Ба низоме ки ободқор асту дар фикри беҳдошти мардум аст, эътироз қардан шарт нест.

Дар Тоҷикистон равшанфикрону устодони донишқох вазиғаашонро иҷро меқунанд, яъне мардумро ба роҳи дуруст бо навиштаҳояшон ҳидоят меқунанд, то мисли шумо

гумрох нагарданд. Ибораи «обсофкунак» ба худи шумо ва ҳаммаслакони нахзатиатон дуруст меояд, ки матлабҳои игвоангезона паҳн мекунед.

Тоҷикистони озод мавҷуд аст ва ин Ҷумҳурии Тоҷикистон ном дорад, ки дар он мардум озодона зиндагӣ доранд. Шумо худатон иқрор хастед, ки то дараҷаи фаҳмиши дурусти мавзӯӣ даст задаатон нарасидаед. Пас, ором бошед ба қору зиндагии худ машғул шавед, он гоҳ сӯзиши дилатон ҳам камтар мегардад. Зеро дар Тоҷикистон баръакси навиштаи шумо ҳукуку озодихо таъминанд. Факат ин масъаларо бо ТТЭ ХНИ олуда насозед, зеро фаъолони ин ташкилот ҷинойткоранд ва бо ин сабаб ба ҷавобгари қашида шудаанд.

Баръакси пиндори шумо дар Тоҷикистон ғасоди давлати дар авҷ нест ва мардумро ҳам бо ғасодқори айбдор накунад, ки ҷунин амал, яъне тухмат ҷавобгари дорад.

Соҳторҳои қудратии Тоҷикистон бар ҳилофи таълифоти шумо истибдодгар нестанд, балки амният ва ҳукуку озодихои шаҳрвандонро ҳифз мекунанд. Агар ҷинойтқорону террористонро ба ҷавобгари қашида бошанд, ин истибдод нест ва байни инҳо фарқ ҳаст.

Уламою удабо агар ҳарфи Ҳукумати ҳудро, ки ба манфиати мардум аст, таблиғ накунад, пас ҷи қор қунанд? Фармудаҳои ифротии шумо ва Кабирии ҳуҷаинатонро таблиғ қунанд?

Расонахоро бо дуругнависи тухмат накунад, охир инҳо ҳамкасбонатон хастанд. Пас, шумо ҳам дуруг мегӯеду менависед.

Ҳукуматро бо таҷовуз қардани шарафу номуси шаҳрвандон тухмат накунад, ки ҷавобгари дорад. Шояд шумо иштибоҳ қардаеду таҷовузгари меғуфтагитон дигар аст?

Бовар қунед соҳторҳои марбута дар давоми муборизаи шадиду тулони бо ТТЭ ХНИ терроризму ифротгароиро ҳуб шинохтаанд. Хамаи ҷинойтҳои онҳо исбот шудааст. Бехтараш ҳудро аз онҳо дар ғиред, ки ин маризи ғузаранда аст. Пурсиши аъзои

хонаводаи як террорист ва ё чинояткор амали маъмулиест, ки дар дилхох кишвар доир карда мешавад. Ин як амали коидави ва зарурист ва аз шиканча фарк дорад.

Ба шумо ёдрас мекунем, ки васфи корҳои бузург, масалан, ифтитохи НБО Рогун гуломхӯи нест, балки ин барои мардуми мо рӯзи чашн асту тантана аст. Агар шумо дар хамин рӯз гамгин бошед мотам гиред, ҳаммаслаки душманонед.

Агар мехоҳед манфиатҷӯю худхох набошед ва эҳтирому эътирофи дигаронро ба ҷо оред, чунин кунед. Аз душманони миллат чудо шавед, харзагӯию игвоангезиро бас кунед, ба кори дуруст машғул шавед, он гоҳ ҳамааш хуб мешавад ва дунё дар назаратон рангин менамояд.

Хувайдулло П.коршиноси умури сиёсӣ